

que, ut cognoscâmus Dóminum: quasi dilúculum præparâtus est egressus ejus, & véniet quasi imber nobis temporâneus, & serótinus terræ. Quid fáciam tibi Ephraïm? quid fáciam tibi Juda? Misericórdia vestra quasi nubes matutina, & quasi ros manè pertrânsiens. Propter hoc dolâvi in Prophétis, occídi eos in verbis oris mei: & júdicia tua quasi lux egrediéntur. Quia misericórdiam vólui, & non sacrificium; & sciéntiam Dei, plùs quàm holocaústa.

Subdiáconus dicit sine título lectiõnem sequentem in tono Epistolæ.

Exod.
12.

IN dièbus illis: Dixit Dóminus ad Móysen & Aaron in terra Ægypti: Mensis iste, vobis princípium mén-

sium: primus erit in mên-sibus anni. Loquimini ad univêrsum cœtum filiôrum Israël, & dícite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquisque agnum per familias & domos suas. Sin autem minor est númerus ut sufficere possit ad vescéndum agnum, assûmet vicinum suum, qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animârum quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus: juxta quem ritum tollétis & hoedum. Et servábitis eum usque ad quartamdecimam diem mensis hujus: immolábitque eum univêrsa multitúdo filiôrum Israël ad vésperam. Et sument de sâguine ejus, ac ponent super utrúmque postem, & in superliminâribus domôrum, in quibus cõme-

dent

dent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, & ázimos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pèdibus ejus & intestínis vorábitis. Nec remanêbit quidquam ex eo usque manè. Si quid residuum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, & calceaménta habébitis in pèdibus, tenéntes báculos in mánibus, & comedétis festinánter: est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

SABBATO Sancto.

Sequéntes Prophetiæ legúntur sine título.

PROPHETIA I.

IN princípio creâvit Deus cœlum & terram. Terra autem erat inânis & vácuâ, & tenebræ erant super fáciem abyssi: & Spíritus Dei ferebâtur super aquas. Dixitque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quòd esset bona, & divisit lucem à tenebris. Appellavitque lucem Diem, & tenebras Noctem. Factumque est vésperè & manè, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmaméntum in médio aquârum: & dividat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisitque aquas, quæ erant sub fir-

Gen.
1.

L

ma-

mamento, ab his quæ erant super firmamentum. Et factum est ita. Vocavitque Deus firmamentum, Cælum. Et factum est vespere & mane, dies secundus. Dixit vero Deus: Congregentur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum: & appareat arida. Et factum est ita. Et vocavit Deus aridam, Terram: congregationesque aquarum appellavit Maria. Et vidit Deus quod esset bonum. Et ait: Germinet terra herbam virentem, & facientem semen, & lignum pomiferum faciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. Et protulit terra herbam virentem, & facientem semen juxta genus suum, lignumque faciens fructum, & habens unumquodque sementem secundum speciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere & mane, dies tertius. Dixit autem Deus: Fiant luminaria in firmamento cæli, & dividant diem ac noctem, & sint in signa & tempora, & dies & annos: ut luceant in firmamento cæli, & illuminent terram. Et factum est ita. Fecitque Deus duo luminaria magna: luminare majus, ut præesset diei: & luminare minus, ut præesset nocti: & stellas. Et posuit eas in firmamento cæli, ut lucerent super terram, & præessent diei ac nocti, & dividerent lucem ac tenebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere & mane, dies quartus. Dixit etiam Deus: Producant aquæ reptile animæ vivæ, &

volatile super terram sub firmamento cæli. Creavitque Deus cete grandia, & omnem animam viventem atque motabilem quam produserant aquæ in species suas, & omne volatile secundum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. Benedixitque eis, dicens: Crescite, & multiplicamini, & replete aquas maris: avesque multiplicentur super terram. Et factum est vespere & mane, dies quintus. Dixit quoque Deus: Producat terra animam viventem in genere suo, jumenta, & reptilia, & bestias terræ, secundum species suas. Factumque est ita. Et fecit Deus bestias terræ juxta species suas, & jumenta, & omne reptile terræ in genere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, & ait: Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram: & præsit piscibus maris, & volatilibus cæli, & bestiis, universæque terræ, omnique reptili quod movetur in terra. Et creavit Deus hominem ad imaginem suam: ad imaginem Dei creavit illum, masculum & feminam creavit eos. Benedixitque illis Deus, & ait: Crescite, & multiplicamini, & replete terram, & subjicite eam, & dominamini piscibus maris, & volatilibus cæli, & universis animantibus, quæ moventur super terram. Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, & universa ligna quæ habent in semetipsis sementem generis sui, ut sint vobis in escam: & cunctis animantibus terræ, omnique volucri cæli, & universis

quæ moventur in terra, & in quibus est anima vivens, ut habeant ad vescendum. Et factum est ita. Viditque Deus cuncta quæ fecerat: & erant valde bona. Et factum est vesperè & manè, dies sextus. Igitur perfecti sunt cœli & terra, & omnis ornatus eorum. Complevitque Deus die septimo opus suum, quod fecerat: & requievit die septimo ab universo opere quod patrat.

PROPHETIA II.

NOë verò cum quingentorum esset annorum, genuit Sem, Cham, & Japhet. Cùmque cœpissent homines multiplicari super terram, & filias procreassent, videntes filii Dei filias hominum quòd essent pulchræ, acceperunt sibi uxores ex

omnibus, quas elegerant. Dixitque Deus: Non permanebit spiritus meus in homine in ætèrnum, quia caro est: eruntque dies illius centum viginti annorum. Gigantes autem erant super terram in diebus illis. Postquam enim ingressi sunt filii Dei ad filias hominum, illæque genuerunt, isti sunt potentes à sæculo viri famosi. Videns autem Deus quòd multa malitia hominum esset in terra, & cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore, poenituit eum quòd hominem fecisset in terra. Et tactus dolore cordis intrinsecus, Delèbo, inquit, hominem, quem creavi, à facie terræ, ab homine usque ad animantia, à reptili usque ad volucres cœli. Poenitet enim me fecisse eos. Noë verò invē-

nit

nit gratiam coram Domino. Hæ sunt generationes Noë: Noë vir justus atque perfectus fuit in generationibus suis, cum Deo ambulavit. Et genuit tres filios, Sem, Cham, & Japhet. Corrupta est autem terra coram Deo, & replèta est iniquitate. Cùmque vidisset Deus terram esse corruptam, (omnis quippe caro corruerat viam suam super terram) dixit ad Noë: Finis universæ carnis venit coram me: replèta est terra iniquitate à facie eorum, & ego disperdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigatis: mansiunculas in arca facies, & bitumine linies intrinsecus, & extrinsecus. Et sic facies eam: Trecentorum cubitorum erit longitudo arcæ, quinquaginta cubitorum latitudo, & triginta

cubitorum altitudo illius. Fenestram in arca facies, & in cubito consummabis summitatem ejus: ostium autem arcæ pones ex latere: deorsum, coenacula, & tristèga facies in ea. Ecce ego adducam aquas diluvii super terram, ut interficiam omnem carnem in qua spiritus vitæ est subter cœlum. Universa quæ in terra sunt, consumentur. Ponamque foedus meum tecum: & ingredièris arcam tu, & filii tui, uxor tua, & uxores filiorum tuorum tecum. Et ex cunctis animantibus universæ carnis bina induces in arcam, ut vivant tecum: masculini sexus & feminini. De volucris juxta genus suum, & de jumentis in genere suo, & ex omni reptili terræ secundum genus suum: bina de omnibus ingre-

dién-

diéntur tecum, ut possint vivere. Tolles igitur tecum ex ómnibus escis, quæ mandi possunt, & comportabis apud te: & erunt tam tibi, quam illis in cibum. Fecit igitur Noë ómnia quæ præcéperat illi Deus. Erátque sexcentórum annórum, quando dilúvii aquæ inundavérunt super terram. Rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, & cataráctæ cœli apértæ sunt: & facta est plúvia super terram quadraginta diébus & quadraginta nóctibus. In artículo diéi illius ingressus est Noë, & Sem, & Cham, & Japhet, filii ejus; uxor illius & tres uxóres filiórum ejus cum eis in arcam: ipsi, & omne animal secundum genus suum, univérsaque juménta in genere suo, & omne quod movétur super terram in

Cap.
7. b

génere suo, cunctúmque volátile secundum genus suum. Porrò arca ferebátur super aquas. Et aquæ prævalúerunt nimis super terram: opertique sunt omnes montes excelsi sub univérso cœlo. Quíndecim cúbitis áltior fuit aqua super montes, quos operúerat. Consumptaque est omnis caro, quæ movebátur super terram, volúcrum, animántium, bestiárum, omniúmque reptílium, quæ reptant super terram. Remánsit autem solus Noë, & qui cum eo erant in arca. Obtinuerúntque aquæ terram centum quinquaginta diébus. Recordátus autem Deus Noë, cunctórumque animántium, & ómnium jumentórum, quæ erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram, & imminútæ sunt aquæ. Et clausi sunt fon-

tes

tes abyssi, & cataráctæ cœli: & prohibítæ sunt plúviæ de cœlo. Reversæque sunt aquæ de terra eúntes & redeúntes, & cœpérunt minui post centum quinquaginta dies. Cúmque transissent quadraginta dies, apériens Noë fenéstam arcæ, quam fécerat, dimisit corvum: qui egrediebátur, & non revertebátur, donèc siccaréntur aquæ super terram. Emisit quoque colúmbam post eum, ut vidèret si jám cessassent aquæ super faciém terræ. Quæ cum non invenisset ubi requiesceret pes ejus, reversa est ad eum in arcam: aquæ enim erant super univérsam terram: extendítque manum, & apprehénsam intulit in arcam. Expectátis autem ultrà septem diébus aliis, rursùm dimisit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olivæ viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergo Noë quòd cessassent aquæ super terram. Expectavítque nihilóminus septem álios dies: & emisit colúmbam, quæ non est reversa ultrà ad eum. Locútus est autem Deus ad Noë, dicens: Egrédere de arca, tu & uxor tua, filii tui & uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus, quam in bestiis & univérsis reptílibus, quæ reptant super terram, educ tecum, & ingredimini super terram: créscite, & multiplicámini super eam. Egressus est ergo Noë, & filii ejus, uxor illius, & uxóres filiórum ejus cum eo. Sed & omnia animántia, ju-

mén-